

Mario Šimundić

Kako sam odrâstao na Filozofskom fakultetu u Splitu i kako je odrâstao moj Odsjek za povijest... Nešto sjećanja na nedavne studentske dane

Mario Šimundić
Dračevac 14, Split
m.simundic1@gmail.com

Na Filozofskom fakultetu u Splitu kao brucoš sam se prvi put pojavio 1. listopada 2007. godine, kao student povijesti i hrvatskog jezika i književnosti. Došao sam u Teslinu 12, odslušao govore tadašnjih dekana i prodekana i spremio se za početak svoje akademske karijere. Međutim, kakav je šok morao biti brucošu kad je vidio da će prvo predavanje iz povijesti biti tek za 3 tjedna i to nevjerojatno zbijeno, u četvrtak popodne, petak cijeli dan i subotu do poslijepodnevni sati. Doista situacija baš i nije bila laka za naviknuti se. Netom što smo se naviknuli na to došlo je upisivanje seminara iz predmeta koje smo slušali u 1. semestru te akademske 2007./2008. godine. Kolege s viših godina su me savjetovale da ukoliko mogu izbjegnem “strah i trepet” 1. godine prof. Brunu Kuntić-Makvić, međutim odlučio sam ipak uzeti seminar kod nje iz jednostavnog razloga što su mi teme bile privlačnije. I sada je lako biti pametan pa reći da mi je to bila jedna od najboljih odluka jer sam tu naučio pisati seminare i na isti način sam ih pisao svih svojih 5 godina fakulteta. S obzirom na ritam predavanja iz povijesti kolege s kojima sam se povezao u tom 1. semestru i ja smo zaključili da tko to “preživi” bit će jako zadovoljan. Zahtjevnost doista nije bila ni fizički mala. Upravo u okviru terenske nastave na kolegiju “Povijest Grčke i Rima sa starom poviješću hrvatskih zemalja” prof. Kuntić-Makvić smo i imali fizički najteže trenutke: bilo je jako hladno kad smo išli u posjet Arheološkom muzeju u Splitu, zatim smo u Salonu išli po snijegu, a u Zagrebu samo u dan i pol prošli pješice kilometara kao gradski tramvaj. Bili su to naporni, ali za nas brucoše lijepi trenuci, čuvene terenske nastave iz antičke povijesti... posebice cjelonoćno “razgledavanje” Zagreba, nakon završetka službene nastave.

ve... Međutim i taj semestar je završio i svi smo očekivali da će II. semestar biti lakši. Ali opet gotovo cijeli vikendi na fakultetu i opet cjelodnevna predavanja... Opet se biralo iz kojeg kolegija će se pisati seminar i to je jedini put da nisam poslušao sebe nego svoje kolege te sam upisao seminar iz europske i svjetske povijesti nauštrb hrvatske povijesti srednjeg vijeka. No "sreća u nesreći" bila je da nam je seminare držao prof. Ivan Botica koji nas je "izluđivao" sa blic-testovima na svakom seminaru, no time nas je izvršno pripremio za ispit iz golemog gradiva kojeg sam lako položio. Moram također reći da sam u tom II. semestru doživio šok kada sam prvi put u životu pao kolokvij iz "Hrvatske povijesti srednjeg vijeka" kod prof. Budaka, međutim bila je to za mene dobra škola da počnem proučavati i ono što se piše malim slovima između redova. Također, na toj prvoj godini nam je predavao prof. Ivica Prlender kojemu predavanja doduše nisu bila obavezna, ali nisam propustio niti jedno jer je rijetkost sresti tako dobrog predavača. Mi smo nažalost bili i posljednja generacija kojoj je predavao što smatram velikim gubitkom za Filozofski fakultet u Splitu.

I baš kad smo se riješili titule brucoša i smatrali da smo već sad uhvatili rutinu dogodila se jedna velika promjena: Odsjek za povijest prestao je raditi po zagrebačkom studijskom programu, i prešlo se na splitski. Tako da su neki predmeti ukinuti, a neki su dodani, dok su ECTS bodovi promijenjeni. Uz to, Odsjek za povijest preselio se na tzv. "Klerikat", mjesto na kojemu je i danas. Što se tiče samo povijesti ne bi to ni bio toliki problem, ali drugi predmet – za većinu nas dvopredmetnih studenata - obično nije bio na Klerikatu, tako da je velik uspjeh u studiranju postao stići s jednog predavanja na drugo na vrijeme, tj. s predavanja iz Radovanove ili Hrvojeve ulice, na ona na Klerikatu. Ipak, pomak naprijed je bio već to što su nam predavanja napokon stavljena tokom tjedna, bez nastave vikendom, kao što je to bilo na prvoj godini, jer su nam predavači bili mahom zaposlenici Filozofskog fakulteta u Splitu. Ipak ne mogu ne priznati da je doista bilo tužno gledati studente Filozofskog fakulteta u Splitu u zimskim vremenima kada bi gacali po blatu, već tri metra od fakulteta, bez javne rasvjete, s često jedinom alternativom tome koja je bila doslovce plivanje u lokvama vode oko Fakulteta... Fakultet je tada tvrdio da oni po tom pitanju ne mogu ništa raditi jer nisu vlasnici terena, dok se gradska birokracija teško pokretala i bila uspješna jednako 2007. kao i danas. Preživljavali smo strpljivo te dječje bolesti skupa s Fakultetom i stvari su jednostavno morale ići na bolje. Na samom Odsjeku doista smo imali prilike slušati stručnjake svojih područja pri čemu bih posebno istaknuo profesore Prlendera, Stančića i Vrandečića kao iznimne stručnjake svojih područja. Naravno, ne kažem time da

su ostali profesori bili loši, ali njih trojicu bih ipak izdvojio jer sam, dok su predavali, imao osjećaj kao da se to sve događa sada, preda mnom, a ne prije nekoliko stoljeća. Malo po malo Fakultet je rastao, a prvi korak na tome putu bilo je ustrojavanje, po mom mišljenju jako značajnih, Vijeća odsjeka. Predstavnik studenata na 2. godini sam postao, a da budem iskren nisam znao ni koga predstavljam, ni što je Vijeće odsjeka ni o čemu odlučujemo. No, ipak, s vremenom sam shvatio i svrhu i smisao djelovanja Vijeća Odsjeka i moje nazočnosti i uloge na njemu. Ono što je bilo zapravo najvažnije od svega jest da je Vijeće odsjeka za povijest uvijek djelovalo kao cjelina. Iskreno se ne sjećam da je za vrijeme mog četverogodišnjeg mandata neka odluka donesena, a da nije bila jednoglasna. A da bi bilo tako pobrinuli su se sami profesori koji nikad nisu doživjeli predstavnike studenata kao nekog tko je tamo da popuni broj dok oni donose odluke. Također moram zahvaliti prof. Vrandečiću i prof. Trogrliću koji su uvijek imali sluha za studentske probleme i doista je bio užitak s njima surađivati na razini odsjeka. Kada se iz današnje perspektive osvrnem, dosta toga smo zajedno postigli – od kolokvija za predmete, do rješavanja stanja pristupnih putova Fakultetu, studentske kantine (nažalost bila je otvorena, pa ponovno ukinuta!), većeg broja izbornih predmeta, većeg broja terenskih nastava, promjene Reda predavanja kako bi se studentima olakšalo studiranje, rješavanje problema moje generacije s ECTS bodovima (na studomatu manje nego u indeksu) zbog prebacivanja sa zagrebačkog na splitski program studija, pa i organizacija nekih međunarodnih skupova, povijesnih tribina... Da dalje ne nabram, suradnja studentskih predstavnika i profesora je uvijek bila na nivou.

Na kraju moje 3. godine studiranja Odsjek za povijest se našao u neobičnoj situaciji – dekan, prodekan za nastavu i predsjednik Studentskog zbora Filozofskog fakulteta bili su s Odsjeka za povijest. Te moje dvije godine na Filozofskom fakultetu u Splitu kao predsjednik Studentskog zbora mnogočemu su me naučile – od funkcioniranja fakulteta, problema fakulteta i studenata... Srećom za vrijeme mog mandata kao predsjednik Zbora dekan je bio osoba s kojom sam surađivao dok je još bio pročelnik Odsjeka, prof. Trogrlić. S obzirom da smo imali izvrsnu suradnju na Odsjeku, samo smo je prenijeli na višu razinu. Posebno bih se osvrnuo na studentske tribine koje su bile organizirane u akademskoj godini 2011./2012. uz podršku Odsjeka i Fakulteta gdje su studenti mogli izlagati o bilo kojoj temi koja se ticala našeg Fakulteta. I ono što je posebno važno: nikad se nije dogodilo da su studenti imali neki problem, a da se nisu mogli obratiti ili meni kao predsjedniku Zbora ili prodekanima odnosno dekanu te se nastojalo riješiti problem u najkraćem roku. Istina, nije uvijek bilo lako balansirati između stu-

dentskih zahtjeva i očekivanja profesorske zajednice, međutim, uvijek bi se pronašao neki kompromis tako da bi jedna i druga strana bile barem djelomično zadovoljne. Uvijek je bilo kritičkih tonova, bilo iz redova studenata, bilo iz redova profesora, ali rezultati su uvijek bili tu tako da bi uvijek opći, zajednički interes prevagnuo nad pojedinačnim interesima.

Koristim ovu priliku zahvaliti prof. Aleksandru Jakiru za suradnju za vrijeme njegovog mandata kao prodekana za nastavu, prof. Nikoli Glamuzini, prodekanu za financije s kojim sam surađivao u jako teškom financijskom vremenu za Fakultet te naravno gospođi Magdi Karin koja je omogućavala sve isplate Studentskog zbora u najkraćem roku. Također zahvaljujem i gospođi Veseli Ljubičić, tajnici Odsjeka za povijest koja nam je za sva naša studentska pitanja i zahtjeve uvijek nesebično stajala na raspolaganju kao i gospođi Maji Kuzmanić, tajnici fakulteta, koja mi je mnogo pomogla u pisanju novog Statuta Studentskog zbora Filozofskog fakulteta u Splitu skupa s pravilnikom za provođenjem izbora. Jako mi je drago što je osnovana i Udruga studenata povijesti "Toma Arhiđakon" u čijem osnivanju i radu nisam mogao doprinijeti koliko sam želio zbog svojih obaveza u studentskom zboru kako fakulteta tako i sveučilišta, jer u trenutku osnivanja Udruge (2012.) bio sam samo mjesec – dva dana udaljen od diplomiranja.

U svojih pet godina na Filozofskom fakultetu odrastao sam kao osoba, naučio mnoge životne lekcije te upoznao i surađivao s određenim ljudima s kojima ću ostati u kontaktu čitav život. I za kraj želim čestitati svojem Odsjeku za povijest 10. rođendan, a kao rođendanski poklon želim mu samo da napokon dočeka nedosanjani san mnogih generacija svojih studenata – zgradu Filozofskog fakulteta jer je on apsolutno zaslužuje.